

være en stærkere Opfordring for dem, der arbejde paa Metropolitanstolens Nedlæggelse, til at vedblive dermed for Fremtiden, end der vil være for dem, naar Forslaget vedtages; det er altsaa i Metropolitanstolens vedblivende Bestaaens Interesse at stemme for Forslaget. — Angaaende Fleertallets og Mindretallets Endringsforslag til den ærede Ministers Forslag under Nr. 10, skal jeg ikke høre mig, efterat den ærede Minister har erkjendt, at Fleertallets Forslag efter hans Opfattelse har Fortrinet; jeg troer ogsaa, at man, for tilfulde at bringe Forslaget i Harmoni med Thingets tidligere Stilling til Sagen, bør vedtage dette Endringsforslag. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bestemmelsen angaaende fast Ansættelse af Lærere ved Metropolitanstolen og med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 om Afgang til Rectoraterne og Læreroposterne uden at være indskrænket ved nogen Examen, vil jeg blot sige, at naar den høitagtede Minister herimod har indvendt, at disse Bestemmelser ikke skulde passe i Lønningsloven, maa jeg dertil bemærke, at de forekomme mig at passe lige saa meget som det, der staaer i Regjeringens Udkaft. Der staaer jo der, at Agangen til Adjunctposterne ikke skal være indskrænket ved nogen Examen, og det Samme staaer der med Hensyn til Læreroposterne ved Universitetet. Høre nu disse Bestemmelser hjemme i Lønningsloven, forekommer det mig, at Bestemmelserne om Rectorerne og om fast Ansættelse af Lærere ved Metropolitanstolen ligesaa fuldt høre ind under Lønningsloven. Iøvrigt er det klart, at navnlig Forslaget under Nr. 9 om ikke fast Ansættelse af Lærere ved Metropolitanstolen er en ligefrem Lønnings sag; det er en ligefrem finansiell Bestemmelse, der nødvendigt synes mig, maa ligge ind under en Lønningslov for disse Forhold, og ikke kan siges at være den uvedkommende.

Udsig: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gjøre opmærksom paa, at i Udvalgets Mindretals Forslag under Nr. 10 er der nogle Ord, som ikke i enhver Henseende ere correcte. Der staaer nemlig, at „disse personlige Tillæg bortfalde for hver Lærers Vedkommende, naar han fra Adjunct eller Overlærer

forfremmes til Overlærer eller Rector“. Denne Affattelse er gaaet ud fra, at den laveste Overlærergage var 1,200 Rd., saaledes som Udvalgets Fleertal har foreslaaet Overlærernes Gage fastsat, og den høieste Adjunctgage 1,000 Rd. Det var gaaende ud fra denne Forudsætning at man meente, at de personlige Tillæg skulde bortfalde, naar en Lærer rykkede op paa den høiere Gage. Bliver det nu, som det hidtil har været, at den høieste Adjunctgage er 1,000 Rd. og den laveste Overlærergage ligeledes 1,000 Rd., vil det være en Selvfølge, at man, hvis Mindretallets Forslag vedtages, ved tredie Behandling bliver nødt til at foretage en Omredaction, ifølge hvilken det personlige Tillæg kun vil bortfalde, naar Læreren, efterat være bleven Overlærer, stiger op paa en høiere Overlærergage.

Da Ingen hyerligere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Udvalgets Fleertal (Dinesen, Gad, S. A. Hansen, Krabbe og Wøller) til § 12:

Stykket b affattes saaledes:

„Overlærerne eller de fast ansatte Lærere lønnes ved deres Ansættelse med 1,200 Rd. aarlig. For hvert femte Aars Tjenestetid gives et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Lønnen ikke overstiger 1,800 Rd.“

Istedesfor Stykket c, første Affnit, sættes:

„Til Ministeriets Raadighed stilles efterhaanden en samlet Sum af indtil 50,000 Rd., hvoraf de $\frac{2}{5}$ omsættes til Sæd efter Bestemmelserne i § 1, andet Stykke, for dermed at lønne samtlige øvrige ved de lærde Skoler ansatte Lærere, med Undtagelse af Kunstlærerne. Denne Sum fremkommer paa følgende Maade:

Ved Afgang blandt de nu ansatte Adjuncter overføres til den runde Sum: ved de 5 første Vacancer hver Gang 500 Rd., ved de 3 derpaa følgende hver Gang 600 Rd. og ved den derpaa følgende 700 Rd., tilsammen ved 9 Vacancer 5,000 Rd., hvilket gjentages 10 Gange, indtil samtlige 90 Adjuncter ere afgaaede, og den runde Sum voget til 50,000 Rd.“